

234

Besluit van 15 april 1992, houdende regelen met betrekking tot de bevoegdheid tot het geven van verkeersinformatie dan wel verkeersaanwijzingen en de daartoe aan de bevoegde personen te stellen eisen

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Verkeer en Waterstaat, van 14 augustus 1991, nr. S/J 31.329/91, Directoraat-Generaal Scheepvaart en Maritieme Zaken;

Gelet op artikel 9 van de Scheepvaartverkeerswet (Stb. 1988, 352);

De Raad van State gehoord (advies van 12 november 1991, no. W09.91.0417);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Verkeer en Waterstaat van 9 april 1992, nr. J 30.651/92, Directoraat-Generaal Scheepvaart en Maritieme Zaken;

Hebben goedgevonden en verstaan:

HOOFDSTUK 1 Algemene bepalingen

Artikel 1

In dit besluit wordt verstaan onder:

- a. bevoegd gezag: het gezag, bedoeld in artikel 2 van de Scheepvaartverkeerswet (Stb. 1988, 352), met dien verstande dat voor de scheepvaartwegen, genoemd in artikel 1, eerste lid, van het Bijzonder Reglement Rotterdamse Waterweg (Stb. 1980, 476), voor zover het betreft de wateren benedenstrooms kilometerraai 991,7 van de Nieuwe Maas, alsmede de wateren benedenstrooms kilometerraai 998 van de Oude Maas burgemeester en wethouders van de gemeente Rotterdam het bevoegd gezag zijn;
- b. verkeersbegeleidend systeem: een systeem, ingesteld teneinde de veilige en vlotte afwikkeling van het scheepvaartverkeer en de bescherming van het mariene milieu te bevorderen en dat een of meer verkeerscentrales of verkeersposten omvat;
- c. landelijke examencommissie: de commissie, bedoeld in artikel 7, eerste lid;
- d. regionale examencommissie: een commissie als bedoeld in artikel 7, tweede lid;
- e. de examencommissies: de commissies, bedoeld in artikel 7;

- f. module-examen: elk examen ter afsluiting van een module;
- g. landelijk examen: het samenstel van module-examens ter toetsing van de kennis en vaardigheid van de in artikel 15, eerste lid, bedoelde modules;
- h. regionaal examen: het samenstel van module-examens ter toetsing van de kennis en vaardigheid van de in artikel 16, eerste lid, bedoelde modules;
- i. basisdiploma: het diploma, bedoeld in artikel 15, tweede lid;
- j. boekje «VTS-kwalificatie»: het bij het basisdiploma behorende boekje waarin de regionale kwalificatie wordt aangetekend;
- k. regionale kwalificatie: de op grond van een regionaal examen vastgestelde geschiktheid om verkeersinformatie dan wel verkeersaanwijzingen te geven in een daarbij aangegeven verkeersbegeleidend systeem dan wel op een of meer verkeerscentrales of verkeersposten.

Artikel 2

1. Het bevoegd gezag wijst personen aan die bevoegd zijn tot het geven van verkeersinformatie dan wel verkeersaanwijzingen. Aan een dergelijke aanwijzing kunnen voorschriften en beperkingen worden verbonden.
2. De aanwijzing, bedoeld in het eerste lid, en eventueel daaraan verbonden voorschriften en beperkingen worden in de Staatscourant gepubliceerd.

Artikel 3

De registerloods die bevoegd is tot het loodsen op afstand, bedoeld in artikel 10, eerste lid, van het Voorschriftenbesluit registerloodsen (Stb. 1988, 395), is eveneens bevoegd tot het geven van verkeersinformatie voor zover dit verband houdt met het loodsen op afstand.

Artikel 4

De personen die verkeersinformatie dan wel verkeersaanwijzingen geven op een verkeerscentrale of op een verkeerspost in een verkeersbegeleidend systeem, kunnen slechts worden aangewezen voor zover zij met goed gevolg het landelijk examen en een regionaal examen hebben afgelegd.

Artikel 5

De personen die verkeersinformatie dan wel verkeersaanwijzingen geven anders dan bedoeld in artikel 4, kunnen slechts worden aangewezen indien zij naar het oordeel van het bevoegd gezag beschikken over voldoende kundigheid of werkervaring dan wel voldoende opleiding hebben genoten.

Artikel 6

De hoofdstukken 2 tot en met 6 zijn uitsluitend van toepassing op de in artikel 4 bedoelde personen.

HOOFDSTUK 2 De commissies

Artikel 7

1. Er is een landelijke examencommissie die verantwoordelijk is voor het afnemen van examens ter verkrijging van het basisdiploma.
2. Er zijn regionale examencommissies die verantwoordelijk zijn voor het afnemen van examens ter verkrijging van een regionale kwalificatie.
3. Onze Minister benoemt de voorzitter, de secretaris, de leden en plaatsvervangende leden van de in het eerste en tweede lid bedoelde examencommissies. Uit de leden worden tevens een of meer plaatsvervangende voorzitters en plaatsvervangende secretarissen aangewezen.

Artikel 8

1. De examencommissies stellen de schriftelijke examenopgaven vast en stellen de uitslag vast van het landelijk, respectievelijk van een regionaal examen.
2. De examencommissies wijzen examinatoren aan die zijn belast met het afnemen en het beoordelen van het examen.
3. De examencommissies oefenen algemeen toezicht uit op de examens.

Artikel 9

1. Onze Minister wijst instellingen aan die bevoegd zijn tot het afnemen van examens van één of meer modules van het landelijk examen.
2. Het afnemen van de in het eerste lid bedoelde examens geschiedt in overeenstemming met de artikelen 10, 13, eerste lid, 14, 21, 23, 24 en 25 en het krachtens dit besluit vastgestelde examenprogramma.

Artikel 10

Onze Minister wijst gecommiteerden aan die toezicht houden op de in de artikelen 15 en 16 bedoelde examens, dan wel de op grond van artikel 9 afgenomen module-examens.

HOOFDSTUK 3 Organisatie van de examens

Artikel 11

1. Er wordt ten minste éénmaal per jaar de mogelijkheid geboden een landelijk, regionaal dan wel een daartoe behorend module-examen af te leggen.
2. De voorzitter van de betreffende examencommissie stelt de roosters voor de te houden examens vast.

Artikel 12

De voorzitter van de betreffende examencommissie roept de leden en plaatsvervangende leden van de commissie op naarmate de aard en de omvang van de werkzaamheden hun aanwezigheid vereisen.

HOOFDSTUK 4 Toelatingsvoorwaarden

Artikel 13

1. Om te worden toegelaten tot het landelijk examen overlegt de kandidaat de volgende bescheiden:
 - a. een uittreksel uit het geboorteregister en
 - b. twee goedgeijkende pasfoto's, aan de achterkant voorzien van zijn naam, voorletters en geboortedatum.
2. Om te worden toegelaten tot het regionaal examen moet de kandidaat:
 - a. in het bezit zijn van het basisdiploma en het bijbehorende boekje «VTS-kwalificatie» en
 - b. een regionale opleiding, ingesteld door het bevoegd gezag, gericht op het verlenen van een regionale kwalificatie, hebben gevolgd.
3. De kandidaten worden schriftelijk door de secretaris van de betreffende examencommissie op de hoogte gesteld van plaats, datum en tijd van een in artikel 11 bedoeld examen.

Artikel 14

1. De kandidaat legitimeert zich desgevraagd met een geldig identiteitsbewijs.
2. De kandidaat die opzettelijk valse of vervalste bescheiden overlegt wordt door de voorzitter van de betreffende examencommissie of diens plaatsvervanger van deelneming aan het examen uitgesloten.

HOOFDSTUK 5 De examens

Artikel 15

1. Het landelijk examen bestaat uit de volgende modules:
 - a. algemene communicatie en communicatieprocedures;
 - b. nautische kennis;
 - c. verkeersdienstapparatuur;
 - d. algemene scheepvaartverkeersreglementering;
 - e. topografie en geografie;
 - f. verkeersdienst en
 - g. organisatie van de verkeersafwikkeling.
2. Indien het landelijk examen met goed gevolg is afgelegd wordt de kandidaat het basisdiploma met het bijbehorende boekje «VTS-kwalificatie» uitgereikt.

Artikel 16

1. Een regionaal examen bestaat uit de volgende modules:
 - a. regionale communicatieprocedures;
 - b. regionale nautische kennis;
 - c. verkeersdienstapparatuur;
 - d. regionale scheepvaartverkeersreglementering;
 - e. regionale topografie en geografie;
 - f. regionale verkeersdienst en
 - g. regionale organisatie van de verkeersafwikkeling.
2. Indien een regionaal examen met goed gevolg is afgelegd wordt de kandidaat de betreffende regionale kwalificatie verleend. Deze regionale kwalificatie wordt aangetekend in het boekje «VTS-kwalificatie».

Artikel 17

1. Het landelijk examen en een regionaal examen bestaan uit een theoretisch en een praktisch gedeelte.
2. Het theoretisch gedeelte wordt mondeling dan wel schriftelijk afgenomen.
3. Het praktisch gedeelte van het landelijk examen wordt afgenomen op een daartoe geëigende verkeersdienstsimulator.
4. Het praktisch gedeelte van een regionaal examen wordt afgenomen op een daartoe geëigende verkeersdienstsimulator en op een of meer verkeerscentrales of verkeersposten waarvoor de regionale kwalificatie geldt.

Artikel 18

1. Onze Minister stelt in overeenstemming met Onze Minister van Justitie voor elke module van het landelijk examen en van een regionaal examen het examenprogramma vast.
2. In de examenprogramma's is per module aangegeven of het examen daarin schriftelijk, mondeling of praktisch wordt afgenomen, alsmede de maximale tijdsduur waarbinnen het examen wordt afgenomen.

Artikel 19

1. De mondelinge examenonderdelen en het praktisch gedeelte van een examen worden per kandidaat afgenomen door ten minste twee examinatoren.
2. In elk lokaal waar examenonderdelen schriftelijk worden afgenomen zijn zoveel leden van de betreffende examencommissie aanwezig voor het houden van toezicht als door de voorzitter voldoende of noodzakelijk wordt geacht.

Artikel 20

De secretaris draagt zorg voor het vermenigvuldigen van de examenopgaven.

Artikel 21

Onze Minister kan een kandidaat voor het landelijk examen vrijstelling verlenen voor een of meer modules op grond van door de kandidaat behaalde diploma's dan wel getuigschriften.

Artikel 22

1. Tijdens een examen mogen de kandidaten niet met elkaar spreken, noch elkaars werk bekijken, of, anders dan met uitdrukkelijk verleende toestemming vanwege de betreffende examencommissie, het examenlokaal verlaten of iets van elkaar lenen.
2. De kandidaten dienen zich tijdens het examen te gedragen naar de aanwijzingen die door of vanwege de voorzitter van de betreffende examencommissie worden gegeven.
3. Gedragingen van een kandidaat in strijd met het eerste of tweede lid, gedragingen die storend werken op het verloop van het examen, bedrog of een poging daartoe kunnen, zulks ter beoordeling van de voorzitter van de betreffende examencommissie, uitsluiting van verdere deelneming aan het examen tot gevolg hebben.

Artikel 23

1. De beoordeling van elke module wordt uitgedrukt in punten waarvan het laagste 1 punt en het hoogste 100 punten is.

2. Indien de examinatoren bij de vaststelling van een puntenwaardering niet tot overeenstemming kunnen komen, en het verschil van de door de examinatoren toegekende waarderingen niet meer dan 10 punten bedraagt, wordt in het voordeel van de kandidaat beslist. Als het verschil meer dan 10 punten bedraagt, wordt de toe te kennen waardering vastgesteld door de voorzitter van de betreffende examencommissie in overeenstemming met de betreffende gecommiteerde.

3. Het landelijk examen dan wel een regionaal examen is met goed gevolg afgelegd wanneer voor alle modules van een examen ten minste 60 punten zijn behaald, dan wel wanneer vrijstelling is verleend voor een of meer modules en voor de overige modules ten minste 60 punten zijn behaald.

4. Indien voor niet meer dan één module-examen 50 tot en met 59 punten zijn behaald en voor de overige module-examens ten minste 60 punten, komt de kandidaat in aanmerking voor een herexamen in de met 50 tot en met 59 punten gewaardeerde module.

5. Indien voor meer dan één module-examen minder dan 60 punten dan wel een of meer modules minder dan 50 punten zijn behaald, wordt de kandidaat afgewezen.

6. De voorzitter van de betreffende examencommissie reikt aan de kandidaat voor een met goed gevolg afgelegd module-examen een certificaat uit.

Artikel 24

1. De bepalingen betreffende de examens zijn van overeenkomstige toepassing op de herexamens.

2. Indien bij het herexamen voor de module minder dan 60 punten worden behaald, of indien van de gelegenheid tot het afleggen van een herexamen geen gebruik wordt gemaakt, wordt de kandidaat afgewezen.

Artikel 25

1. Indien de kandidaat is afgewezen voor het landelijk examen dan wel een regionaal examen, kan door de betreffende examencommissie een termijn worden vastgesteld waarna hij wederom examen kan afleggen.

2. De kandidaat die wederom tot een examen als bedoeld in het eerste lid wordt toegelaten, wordt vrijstelling verleend van de modules waarvoor hij reeds 60 punten of meer heeft behaald.

3. Een kandidaat die voor de tweede maal voor een examen als bedoeld in het eerste lid is afgewezen kan niet wederom tot dat examen worden toegelaten.

Artikel 26

1. Zo spoedig mogelijk na een examen stelt de betreffende examencommissie de uitslag vast en deelt deze mede aan de kandidaat.

2. De voorzitter van de landelijke examencommissie reikt aan de kandidaat die voor het landelijk examen is geslaagd het basisdiploma met het bijbehorende boekje «VTS-kwalificatie» uit.

3. De voorzitter van een regionale examencommissie tekent de betreffende regionale kwalificatie aan in het boekje «VTS-kwalificatie» indien de kandidaat is geslaagd voor een regionaal examen.

Artikel 27

Indien na het afleggen van een examen blijkt dat de kandidaat tijdens het examen bedrog heeft gepleegd of zich aan een andere onregelmatigheid heeft schuldig gemaakt, kan de voorzitter, na overleg met de betreffende examencommissie, de kandidaat het basisdiploma met het bijbehorende boekje «VTS-kwalificatie» onthouden of het reeds uitgereikte diploma met het bijbehorende boekje «VTS-kwalificatie» intrekken.

Artikel 28

Onze Minister stelt het model vast van het krachtens dit besluit uit te reiken basisdiploma met het bijbehorende boekje «VTS-kwalificatie».

Artikel 29

Een duplicaat van een uitgereikt basisdiploma en/of het bijbehorende boekje «VTS-kwalificatie» wordt slechts afgegeven indien de belanghebbende aannemelijk kan maken, dat het oorspronkelijke basisdiploma en/of boekje «VTS-kwalificatie» verloren of in ongerede is geraakt.

Artikel 30

1. De voorzitter van de betreffende examencommissie doet een beslissing als bedoeld in de artikelen 14, tweede lid, 22, derde lid, en 27, schriftelijk, met redenen omkleed, zo spoedig mogelijk aan de betrokkene toekomen en zendt daarvan een afschrift aan Onze Minister.

2. Tegen een beslissing van de voorzitter als bedoeld in het eerste lid, kan de betrokkene binnen zes weken na dagtekening beroep instellen bij Onze Minister.

3. Onze Minister doet zijn beslissing op het beroep schriftelijk, met redenen omkleed, binnen zes weken aan de betrokkene toekomen en zendt daarvan een afschrift aan de voorzitter van de betreffende examencommissie.

HOOFDSTUK 6 Herhalingscursus

Artikel 31

De regionale kwalificatie is ten hoogste drie jaar geldig en kan overeenkomstig het bepaalde in artikel 32 worden verlengd.

Artikel 32

1. De personen die op grond van dit besluit bevoegd zijn tot het geven van verkeersinformatie dan wel verkeersaanwijzingen, zoals bedoeld in artikel 4, moeten tot instandhouding van die bevoegdheid een maal per drie jaar een herhalingscursus volgen.

2. De herhalingscursus wordt afgesloten met een toets, die op een daartoe geëigende verkeersdienstsimulator wordt afgelegd. De toets wordt afgenomen in aanwezigheid van een uit de landelijke examencommissie aangewezen gecommiteerde.

3. Indien de toets met goed gevolg is afgelegd, wordt de regionale kwalificatie met drie jaar verlengd. De verlenging wordt aangetekend in het boekje «VTS-kwalificatie».

HOOFDSTUK 7 Diversen

Artikel 33

Dit besluit is niet van toepassing indien verkeersinformatie wordt gegeven krachtens de Overeenkomst tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Bondsrepubliek Duitsland inzake de gemeenschappelijke informatie en begeleiding van de scheepvaart in de Eemsmonding door middel van walradar- en hoogfrequent-radio-installaties (Trb. 1981, 2).

HOOFDSTUK 8 Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 34

Artikel 4 is tot 1 juli 1996 niet van toepassing op de personen die bevoegd zijn tot het geven van verkeersinformatie dan wel verkeersaanwijzingen op een verkeerspost of op een verkeerscentrale in een verkeersbegeleidend systeem en die op de dag voorafgaande aan de vaststelling van dit besluit feitelijk waren belast met het geven van informatie aan de scheepvaart of bevoegd waren tot het geven van verkeersaanwijzingen als bedoeld in artikel 1.19 van het Binnenvaartpolitiereglement (Stb. 1983, 682), artikel 1.19 van het Rijnvaartpolitiereglement 1983 (Stb. 389), artikel 53 van het Scheepvaartreglement voor het Kanaal van Gent naar Terneuzen (Stb. 1992, 3), en artikel 35 van het Scheepvaartreglement Eemsmonding (Stb. 1989, 237), dan wel tot het geven van aanwijzingen en bevelen van tijdelijke aard als bedoeld in artikel 54 van het Scheepvaartreglement Westerschelde (Stb. 1981, 620).

Artikel 35

1. Aan de in artikel 34 bedoelde personen wordt het basisdiploma met het bijbehorende boekje «VTS-kwalificatie» uitgereikt.
2. De in het eerste lid bedoelde personen moeten voor 1 juli 1996 een regionale herhalingscursus hebben gevolgd.
3. De regionale herhalingscursus wordt afgesloten met een toets. De toets wordt afgenomen in aanwezigheid van een uit de landelijke examencommissie aangewezen gecommiteerde.
4. Indien de toets met goed gevolg is afgelegd wordt de regionale kwalificatie aangetekend in het boekje «VTS-kwalificatie».

Artikel 36

Aan degene die in het bezit is van het diploma VTS-operator met het bijbehorende overzicht, wordt het basisdiploma met het bijbehorende boekje «VTS-kwalificatie» afgegeven. De op grond van het diploma VTS-operator verleende regionale aantekening wordt in het boekje «VTS-kwalificatie» als regionale kwalificatie aangetekend.

Artikel 37

Het Scheepvaartreglement voor het Kanaal van Gent naar Terneuzen (Stb. 1992, 3) wordt als volgt gewijzigd:

A

Artikel 2, tweede lid, onderdeel c, komt te luiden:

- c. verkeersaanwijzingen: een door een daartoe bevoegd persoon aan

een of meerdere verkeersdeelnemers gegeven gebod om een bepaald resultaat in het verkeersgedrag te bewerkstelligen of opgelegd verbod van een bepaald resultaat in het verkeersgedrag;

B

In artikel 53 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. Het eerste lid komt te luiden:

1. In het belang van de veiligheid en het vlotte verloop van het scheepvaartverkeer alsmede in het belang van de instandhouding van de werken kunnen verkeersaanwijzingen worden gegeven.

2. In het tweede lid komt het woord «tevens» te vervallen.

Artikel 38

Dit besluit treedt in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State.

's-Gravenhage, 15 april 1992

Beatrix

De Minister van Verkeer en Waterstaat,
J. R. H. Maij-Weggen

Uitgegeven de *negentiende* mei 1992

De Minister van Justitie a.i.,
C. I. Dales

Het advies van de Raad van State is openbaar gemaakt door terinzagelegging bij het Ministerie van Verkeer en Waterstaat. Tevens zal het advies met de daarbij ter inzage gelegde stukken worden opgenomen in het bijvoegsel bij de Nederlandse Staatscourant van 9 juni 1992, nr. 108

NOTA VAN TOELICHTING

Algemeen

In de Scheepvaartverkeerswet (Stb. 1988, 352) is het wettelijk kader voor de ordening van het scheepvaartverkeer op de Nederlandse wateren neergelegd. Artikel 9 van de Scheepvaartverkeerswet, waaraan het onderhavige besluit uitvoering geeft, richt zich op het geven van verkeersinformatie dan wel verkeersaanwijzingen. Op grond van artikel 9, eerste lid, wordt bij of krachtens algemene maatregel van bestuur bepaald welke personen bevoegd zijn tot het geven van verkeersinformatie dan wel tot het geven van verkeersaanwijzingen.

Het tweede lid bepaalt vervolgens dat bij algemene maatregel van bestuur aan bovenbedoelde personen eisen worden gesteld met betrekking tot opleiding, kundigheid en ervaring.

De personen die verkeersinformatie dan wel verkeersaanwijzingen geven kunnen in verschillende categorieën worden ingedeeld. Te denken valt onder meer aan brugwachters, sluismeesters, sluiswachters, verkeersleiders aan boord, riviermeesters en kanaalmeesters, alsmede aan personen die verkeersinformatie dan wel verkeersaanwijzingen geven vanaf een verkeerscentrale of een verkeerspost binnen een verkeersbegeleidend systeem (hierna te noemen: VTS-functionaris). Ook registerloodsen kunnen tijdens het loodsen op afstand verkeersinformatie geven (zie de toelichting bij artikel 3).

Op 20 november 1985 heeft de Internationale Maritieme Organisatie (IMO) resolutie A.578(14) «guidelines for vessel traffic services» aangenomen. Deze resolutie bevat de richtlijnen voor de diensten die zich bezighouden met verkeersbegeleiding (VTS).

De richtlijnen beschrijven de mogelijke taken van een verkeersbegeleidend systeem en geven aan langs welke lijnen een dergelijk systeem gehanteerd kan worden.

De voor verkeersbegeleiding verantwoordelijke autoriteiten wordt aanbevolen de richtlijnen te volgen ten einde tot een veilige en vlotte afwikkeling van het scheepvaartverkeer en internationale harmonisatie te komen. Een in dit kader belangrijk aspect is het feit dat de genoemde autoriteiten passende eisen moeten vaststellen inzake bekwaamheid en opleiding van het personeel dat de operationele taken van een verkeersbegeleidend systeem uitvoert. Het gaat hier om de VTS-functionarissen.

Opleiding

Verkeersposten kunnen worden bemand door personen die daartoe door verschillende overheidsinstanties zijn aangewezen. Het moge duidelijk zijn dat het voor de scheepvaart gewenst is dat de verkeersinformatie en verkeersaanwijzingen op uniforme wijze worden gegeven. Artikel 9, tweede lid, van de Scheepvaartverkeerswet beoogt dan ook uniforme regels te stellen voor wat betreft opleiding, kundigheid en ervaring van de personen die verkeersinformatie c.q. verkeersaanwijzingen geven (zie ook de memorie van toelichting bij de Scheepvaartverkeerswet, kamerstukken II 1987/88, 20 289 nr. 3, onder 3.1.2.5).

De opleidingseisen voor personen die verkeersinformatie dan wel verkeersaanwijzingen geven vanaf een verkeerspost of verkeerscentrale zijn door de Rijkswaterstaat, het Directoraat-Generaal Scheepvaart en Maritieme Zaken, het Gemeentelijk Havenbedrijf Rotterdam, de Gemeentelijke Dienst Stadsbeheer Gemeente 's-Gravenhage, sector bedrijven, Hoofdafdeling Havenbedrijf, het Gemeentelijk Havenbedrijf Amsterdam, het Havenschap Delfzijl/Eemshaven, het Havenschap Vlissingen en de Koninklijke Marine voorbereid.

Daar de opleiding nog niet, althans niet integraal, door enige erkende onderwijsinstelling wordt verzorgd, zijn bovengenoemde instanties een opleiding gestart, de Nationale nautische verkeersdienstopleiding (i.o.). In 1989 zijn de eerste opleidingen begonnen. Het streven is er echter op gericht deze, niet tot de eigenlijke overheidsstaken behorende, opleiding te zijner tijd door het reguliere onderwijs te laten verzorgen.

Ook voor de overige categorieën van personen die verkeersinformatie dan wel verkeersaanwijzingen geven zijn uniforme eisen met betrekking tot opleiding, kundigheid en ervaring van belang.

De bevoegdheden en verantwoordelijkheden van deze categorieën, ook binnen eenzelfde categorie, lopen nogal uiteen. Derhalve zijn in dit besluit nog geen uniforme eisen gesteld ten aanzien van deze personen. De eisen met betrekking tot opleiding, kundigheid en ervaring voor bedoelde personen bestaan voornamelijk uit reeds bestaande diploma-eisen dan wel verkregen werkervaring.

De nieuwe opleidingseisen worden voorbereid door de Rijkswaterstaat, het Directoraat-Generaal Scheepvaart en Maritieme Zaken, het Gemeentelijk Havenbedrijf Rotterdam en de Gemeentelijke Dienst Stadsbeheer Gemeente 's-Gravenhage, sector bedrijven, Hoofdafdeling Havenbedrijf. Uiteraard zal er een overgangsregime worden opgesteld voor de personen die voor het van kracht worden van de nieuwe eisen reeds verkeersinformatie dan wel verkeersaanwijzingen gaven.

De opleiding voor personen die verkeersaanwijzingen dan wel verkeersinformatie geven is modulair van opzet. Elke module bestaat uit een eenheid van leerdoelstellingen en vormt een afgerond geheel.

Door het modulaire systeem kan (gemakkelijker) worden gewerkt met deexamens en vrijstellingen. Belangrijke modules in de opleiding zijn de trainingen op een verkeersdienstsimulator.

Deregulering

In het onderstaande wordt, volgens de aanwijzingen inzake de toetsing van voorstellen van wet en van algemene maatregel van bestuur, aandacht besteed aan de met de toetsingspunten beoogde dereguleringsaspecten.

I Algemeen

1. Het voorstel heeft betrekking op de eisen voor de opleiding, kundigheid en ervaring van personen die verkeersinformatie dan wel verkeersaanwijzingen geven.

2. Het besluit geeft uitvoering aan artikel 9 van de Scheepvaartverkeerswet (Stb. 1988, 352). Voor de personen die verkeersinformatie dan wel verkeersaanwijzingen geven op een verkeerscentrale of verkeerspost in een verkeersbegeleidend gebied zijn uniforme eisen gesteld. Voor de overige categorieën van personen wordt voornamelijk aangesloten bij de huidige diploma-eisen dan wel vereiste werkervaring. Voor de registerloodsen worden de opleidingseisen in de Loodsenwetgeving geregeld (zie ook de toelichting bij artikel 3).

3. Het besluit brengt geen verdere centralisatie met zich mee.

II De doelstellingen van de regeling

4. Het voorstel beoogt de opleiding van personen die verkeersinformatie dan wel verkeersaanwijzingen geven zoveel mogelijk te harmoni-

seren, waardoor ook de scheepvaart zoveel mogelijk op uniforme wijze wordt benaderd.

5. Dit punt is voldoende beantwoord in de nota van toelichting en onder I.2.

6. Dit punt is voldoende beantwoord onder I.2.

III Normstelling, delegatie, bestuursinstrumenten en de met de uitvoering gemoeide bestuurlijke lasten

7. De normstelling vindt zoveel mogelijk in het besluit zelf plaats. Alleen de uitwerking van de modules van het landelijk examen en van de regionale examens is aan de Minister van Verkeer en Waterstaat, in overeenstemming met de Minister van Justitie, gedelegeerd.

8. De onder III.7 bedoelde ministeriële regeling wordt in de Staatscourant gepubliceerd.

9. Het afnemen van de examens geschiedt door zogenaamde Rijks-examencommissies. De regionale examencommissies worden benoemd op voordracht van het bevoegd gezag.

11. Van de uitvoering van het onderhavige besluit zijn geen neveneffecten te verwachten.

12 en 13. De bestuurlijke lasten beperken zich tot het afnemen van examens en tot de administratieve afhandeling van de afgifte van het diploma met het bijbehorende boekje «VTS-kwalificatie».

IV Handhaving, werkdruk bestuurlijk en justitieel apparaat en rechtsbescherming

15 en 16. De kandidaat kan van beslissingen van de voorzitter van de betreffende examencommissie in beroep bij de Minister van Verkeer en Waterstaat.

17. Het voorstel heeft geen gevolgen voor de werklast van het justitieel apparaat.

V Gevolgen voor de sociaal-economische ontwikkeling en voor het bedrijfsleven, burgers en non-profit-instellingen

18. Het onderhavige besluit zal een grotere opleidingsbehoefte tot gevolg kunnen hebben. De effecten daarvan zullen echter gering zijn, daar enerzijds de voor de verkeersbegeleiding verantwoordelijke autoriteiten vaak al een interne training voor hun personeel hadden, en anderzijds het om een bekend aantal arbeidsplaatsen (550) gaat.

19. Uit dit besluit vloeien voor de personen die verkeersinformatie dan wel verkeersaanwijzingen geven geen financiële verplichtingen en rechten jegens de overheid voort.

VI Varianten

22 en 23. Gezien de overeenkomst met de examinering in het kader van de zeevaartdiploma's en gezien het feit dat artikel 9, tweede lid, van de Scheepvaartverkeerswet geen subdelegatie toestaat, is in deze regeling aangesloten bij de regelingen betreffende de schoolexamens en komen eventuele afwijkende varianten niet in aanmerking.

Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1

De definitie van bevoegd gezag (artikel 1, onder a) sluit in eerste instantie aan bij de definitie zoals opgenomen in artikel 2 van de Scheep-

vaartverkeerswet. De scheepvaartwegen benedenstrooms kilometerraai 991,7 van de Nieuwe Maas en benedenstrooms kilometerraai 998 van de Oude Maas zijn in beheer van het Rijk. Op grond van genoemd artikel 2 zou de Minister van Verkeer en Waterstaat het bevoegd gezag zijn. Op 1 november 1988 is echter het nautisch beheer van deze scheepvaartwegen overgedragen aan de gemeente Rotterdam (zie het Convenant Scheepvaartverkeer Rotterdam, Stcrt. 1989, 55). Het ligt derhalve in de rede, mede gezien de taken die de gemeente Rotterdam op grond van het Convenant heeft in dit besluit, burgemeester en wethouders als bevoegd gezag aan te merken.

Artikel 1, onder b, geeft een definitie van het begrip verkeersbegeleidend systeem. Deze term is afgeleid van het begrip «vessel traffic services», zoals omschreven in de richtlijnen voor de diensten die zich bezighouden met verkeersbegeleiding.

Artikel 2

Op grond van artikel 9, eerste lid, van de Scheepvaartverkeerswet wordt bij of krachtens algemene maatregel van bestuur bepaald welke personen bevoegd zijn tot het geven van verkeersinformatie dan wel verkeersaanwijzingen. De personen die verkeersinformatie en/of verkeersaanwijzingen geven zijn in dienst van het bevoegd gezag, het ligt derhalve in de lijn dat de bevoegde personen door het bevoegd gezag worden aangewezen (zie ook memorie van toelichting bij de Scheepvaartverkeerswet, kamerstukken II 1987/88, 20 289 nr. 3, onder 3.1.2.5.).

Ten aanzien van de bevoegdheid tot het geven van, met name, verkeersaanwijzingen aan zeeschepen zal in bepaalde gevallen terughoudendheid moeten worden betracht. De operationele verkeersafwikkeling, vooral in gebieden waarin zich een verkeersbegeleidend systeem bevindt, is er op gericht de scheepvaart veilig en vlot in en door het betreffende gebied te laten varen. Al dan niet stelselmatig gegeven verkeersinformatie is hierbij in het algemeen een afdoende instrument. Niettemin kan het in voorkomende gevallen – bijvoorbeeld een dreigend gevaar, een dreigende congestie, of een calamiteit – noodzakelijk zijn een schip of meerdere schepen tot een bepaald gewenst resultaat in het verkeersgedrag te verplichten. Hiertoe strekt de mogelijkheid om een verkeersaanwijzing te geven. Gezien de relatieve «zwaarte» van dit instrument zal hiervan een zoveel mogelijk terughoudend gebruik moeten worden gemaakt. Die terughoudendheid kan mede worden bereikt door aan de bevoegdheid tot het geven van verkeersaanwijzingen voorschriften of beperkingen te verbinden, dit ter beoordeling van het bevoegd gezag. Derhalve is er ook voor gekozen om de bevoegdheid tot het geven van verkeersaanwijzingen en de eventueel daaraan verbonden voorschriften en beperkingen in de Staatscourant te publiceren.

De aanwijzing daartoe zal, in navolging van de publicatie van de aanwijzing van opsporingsambtenaren ex artikel 6, onder a, van het Vaststellingsbesluit Binnenvaartpolitiereglement (Stb. 1983, 682) door de Minister van Verkeer en Waterstaat worden gepubliceerd.

Artikel 3

De bevoegdheid tot het loodsen op afstand (loa) impliceert de bevoegdheid tot het geven van de in artikel 3 bedoelde verkeersinformatie zowel aan de schepen die op afstand worden geloodst als, afhankelijk van de plaatselijke werkwijze, aan andere schepen in het betreffende marifoonblokgebied.

De vraag of zich loa-omstandigheden voordoen wordt door de regis-

terloods bepaald. De beslissing of een schip onder deze vorm van loodsen de betreffende scheepvaartweg mag bevaren ligt overigens bij de voor het toelatingsbeleid verantwoordelijke bevoegde autoriteit.

Indien en voor zover tijdens loa door de registerloods verkeersdienst-taken worden uitgevoerd, dient het opleidingsniveau van de registerloods overeen te komen met dat van de VTS-functionarissen. De opleidings-eisen voor registerloods zijn neergelegd in het Besluit aspirant-registerloodsen (Stb. 1988, 392). Daarnaast volgt de registerloods die loa geeft nog een opleiding daartoe. De eisen met betrekking tot de opleiding, ervaring en vaardigheid voor het verrichten van loa (vanaf de wal) wordt vastgesteld door de betreffende regionale loodsencorporatie (zie artikel 5, eerste lid, onder j, en tweede lid, van de Bevoegdhedenverordening registerloodsen, Stcrt. 1988, 168). Nu de leerstof van deze twee opleidingen gedeeltelijk overeenkomt met de leerstof (modulen) die op grond van dit besluit is vereist, is er voor gekozen de loa-opleiding uit te breiden met de modulen die niet door de eerder genoemde twee opleidingen worden geëxamineerd. Op deze wijze worden alle de registerloods betreffende opleidingsvereisten in het kader van de Loodsenwet (Stb. 1988, 353) geregeld.

Het voorgaande houdt in dat de loa-opleiding wordt aangevuld met een VTS-opleidingssupplement voor wat betreft de te hanteren procedures en de gespreksdiscipline. De inhoud van dit opleidingssupplement wordt niet eerder vastgesteld dan na overleg met het bevoegd gezag. Hierbij zij aangetekend dat in het VTS-opleidingssupplement in ieder geval de modulen worden opgenomen die in de drie-jaarlijkse herhalingscursus worden getoetst. En, overeenkomstig het bepaalde in artikel 32, tweede lid, zal in de hiervoor bedoelde regeling krachtens artikel 5 van de Bevoegdhedenverordening registerloodsen eveneens worden voorzien in de periodieke toets ten aanzien van het VTS-opleidingssupplement in het bijzijn van een uit de landelijke examencommissie aangewezen gecommiteerde (ex artikel 7, eerste lid, van dit besluit).

Artikel 4

Artikel 4 richt zich op de categorie van personen die verkeersinformatie dan wel verkeersaanwijzingen geven, op een verkeerscentrale of verkeerspost in een verkeersbegeleidend systeem (VTS-functionarissen). Deze personen moeten, alvorens zij kunnen worden aangewezen als zijnde bevoegd, aan bepaalde eisen met betrekking tot opleiding, kundigheid en ervaring voldoen. Deze eisen zijn neergelegd in de hoofdstukken 2 tot en met 6.

Het betreft hier dus de opleidingseisen voor personen die verkeersinformatie dan wel verkeersaanwijzingen geven vanaf de wal.

Het is mogelijk dat vaartuigen als verkeerspost in een verkeersbegeleidend systeem fungeren. In dat geval zullen degenen die verkeersinformatie of verkeersaanwijzingen op de varende verkeerspost geven aan de eisen van dit besluit moeten voldoen.

Artikel 5

Dit artikel richt zich op die categorieën van personen die verkeersinformatie dan wel verkeersaanwijzingen geven, anders dan op een verkeerscentrale of verkeerspost (te denken valt, zoals onder «Algemeen» al is aangegeven, aan brugwachters, sluismeesters, kanaalmeesters, etc.). Voor deze categorieën wordt voor de te stellen eisen met betrekking tot opleiding, kundigheid en ervaring aangesloten bij reeds bestaande (functie) eisen. Gezien dit feit en mede gezien het feit dat er een (vorm van) dienstverband met het bevoegd gezag is, is de beoordeling of een

persoon voldoende opleiding, kundigheid of ervaring heeft, overgelaten aan het bevoegd gezag. De beoordeling zal onder meer gebeuren aan de hand van (dienst) diploma's en verkregen werkervaring. Zoals onder «Opleiding» reeds is gezegd, worden voor deze categorieën, uniforme opleidingseisen gesteld.

Artikelen 7 en 9

Het integrale opleidingspakket wordt nu nog alleen door de Nationale nautische verkeersdienstopleiding (i.o.) verzorgd.

Derhalve is aansluiting gezocht bij de examinering van de zeevaardiploma's. De artikel 7 bedoelde examencommissies zijn Rijksexamencommissies. Om bij deze commissies examen te kunnen doen hoeft men geen opleiding aan een onderwijsinstelling te hebben gevolgd.

De regionale examencommissies worden benoemd op voordracht van het bevoegd gezag.

Een aantal modules van het landelijk gedeelte wordt wel door het reguliere onderwijs gegeven. Voor die modules kan de Minister van Verkeer en Waterstaat instellingen aanwijzen die examens in die modules kunnen afnemen (artikel 9). De aldus behaalde modules behoeven uiteraard niet meer bij het landelijk examen te worden afgelegd.

Artikel 13

Het landelijk examen staat in principe voor iedereen open. Echter de bevoegdheid tot het geven van verkeersinformatie en verkeersaanwijzingen wordt uitgeoefend onder de verantwoordelijkheid van het bevoegd gezag. Derhalve moet, alvorens tot een regionaal examen te kunnen worden toegelaten, een regionale opleiding zijn gevolgd. Toelating tot een regionale opleiding zal alleen gebeuren indien de kandidaat een vorm van dienstverband heeft met de betreffende autoriteit. Dit mede daar enerzijds de regionale opleiding wordt verzorgd door de voor verkeersbegeleiding verantwoordelijke autoriteiten en anderzijds het om een beperkt aantal arbeidsplaatsen gaat (± 500).

Artikel 15 en 16

Zoals onder «Algemeen» reeds is gezegd, wordt bij het geven van verkeersinformatie en verkeersaanwijzingen zoveel mogelijk naar uniformiteit gestreefd.

De opleiding bestaat uit twee delen: een landelijk en een regionaal gedeelte.

Het landelijk gedeelte, dat wordt afgesloten met het landelijk examen, heeft betrekking op procedures en kennis die voor elk verkeersbegeleidend systeem hetzelfde zijn.

Indien het landelijk examen met goed gevolg is afgelegd wordt het basisdiploma met het bijbehorende boekje «VTS-kwalificatie» uitgereikt. Echter, om op een bepaalde verkeerspost of verkeerscentrale verkeersinformatie dan wel verkeersaanwijzingen te kunnen geven moet eerst nog een regionaal examen worden afgelegd.

Een regionaal examen is toegespitst op de procedures en kennis die specifiek van toepassing zijn voor de betreffende verkeerscentrale of verkeerspost. Indien het regionaal examen met goed gevolg is afgelegd wordt de regionale kwalificatie in het boekje «VTS-kwalificatie» aangekend.

De regionale kwalificatie geeft aan voor welke verkeerspost of verkeerscentrale de bevoegdheid tot het geven van verkeersinformatie dan wel verkeersaanwijzingen geldt.

Eerst indien zowel het landelijk examen als een regionaal examen met goed gevolg is afgelegd, kan het bevoegd gezag de personen aanwijzen als zijnde bevoegd persoon in de zin van artikel 9, eerste lid, van de Scheepvaartverkeerswet.

Die persoon is dan bevoegd tot het geven van verkeersinformatie dan wel verkeersaanwijzingen in het gebied waarvoor hij met goed gevolg een regionaal examen heeft afgesloten.

Een regionale kwalificatie is drie jaar geldig. Voor het verstrijken van die termijn moet een herhalingscursus (zie toelichting bij artikel 32) worden gevolgd ten einde de bevoegdheid tot het geven van verkeersinformatie dan wel verkeersaanwijzingen te verlengen.

Het streven naar uniformiteit heeft tot deze opzet van de opleiding geleid. Enerzijds wordt bevorderd dat de communicatie met de scheepvaart zoveel mogelijk op uniforme wijze verloopt.

Anderzijds kan een VTS-functionaris makkelijker op een andere verkeerscentrale of verkeerspost gaan werken, daar de basisopleiding voor een ieder gelijk is. Wel moet om de bevoegdheid voor die post of centrale te verkrijgen, het betreffende regionale examen worden afgelegd.

Artikel 32

Zoals reeds in de toelichting bij de artikelen 15 en 16 is aangegeven geeft het basisdiploma alleen tezamen met een regionale kwalificatie bevoegdheid tot het geven van verkeersinformatie dan wel verkeersaanwijzingen. Gezien het belang van het handhaven van de uniformiteit naar de scheepvaart heeft de regionale kwalificatie een geldigheid van ten hoogste drie jaar. De geldigheid kan worden verlengd. Daartoe dient een herhalingscursus te worden gevolgd. In de herhalingscursus wordt de nadruk gelegd op algemene procedures die landelijk uniform zijn. Derhalve is er een gecommiteerde uit de landelijke examencommissie bij het afleggen van de toets aanwezig. Een herhalingscursus zal twee à drie dagen in beslag nemen.

Indien de toets met goed gevolg is afgelegd, wordt de verlenging van de regionale kwalificatie aangetekend in het boekje «VTS-kwalificatie».

Hoewel dit in het onderhavige besluit niet uitdrukkelijk is geregeld, bestaat de mogelijkheid de toets opnieuw af te leggen indien deze niet met goed gevolg is afgelegd. De beslissing of en hoe vaak iemand de mogelijkheid wordt geboden om zijn regionale kwalificatie te verlengen is aan het bevoegd gezag. Het betreft hier namelijk het personeelsbeleid van het bevoegd gezag. Voor de operationele gang van zaken is het wel van belang dat de regionale kwalificatie binnen de termijn van drie jaar wordt verlengd; zonder geldige kwalificatie kan iemand niet als bevoegd tot het geven van verkeersinformatie dan wel verkeersaanwijzingen zijn aangewezen.

Artikel 33

In artikel 5, eerste lid, van de Overeenkomst tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Bondsrepubliek Duitsland inzake de gemeenschappelijke informatie en begeleiding van de scheepvaart in de Eemsmonding door middel van walradar- en hoogfrequent-radio-installaties is overeengekomen dat verkeersinformatie in de Eems wordt gegeven door ambtenaren van de Bondsrepubliek Duitsland.

Personen die verkeersinformatie dan wel verkeersaanwijzingen mogen geven, moeten daartoe door het bevoegd gezag worden aangewezen.

De personen die verkeersinformatie dan wel verkeersaanwijzingen geven op een verkeerscentrale of verkeerspost moeten aan de in de hoofdstukken 2 tot en met 6 gestelde eisen voldoen alvorens ze kunnen worden aangewezen. Echter, voor de personen die voor de vaststelling van dit besluit feitelijk waren belast met het geven van informatie aan de scheepvaart of met het geven van verkeersaanwijzingen op grond van het Binnenvaartpolitiereglement, het Rijnvaartpolitiereglement, het Scheepvaartreglement voor het Kanaal van Gent naar Terneuzen, het Scheepvaartreglement Westerschelde of het Scheepvaartreglement Eemsmonding is een overgangstermijn gekozen van vier jaar. Zij behoeven tot 1 juli 1996 niet aan de bepalingen van de hoofdstukken 2 tot en met 6 te voldoen.

Aan deze personen wordt op grond van dienstdiploma's en/of werkervaring het basisdiploma met het bijbehorende boekje «VTS-kwalificatie» uitgereikt. De regionale kwalificatie wordt pas aangetekend indien een regionale herhalingscursus is gevolgd. Deze herhalingscursus wordt verzorgd door het bevoegd gezag bij wie de betreffende persoon in dienst is.

Er zullen ongeveer 500 personen aan een dergelijke cursus deelnemen. Gezien de capaciteit die op de verkeersdienstsimulator beschikbaar is zal voor 1 juli 1996 iedereen de cursus hebben gevolgd. Tot dat moment blijven die personen, zoals reeds gezegd, bevoegd tot het geven van verkeersinformatie dan wel verkeersaanwijzingen op grond van hun dienstdiploma of werkervaring, voor zover zij niet reeds in het bezit zijn van het krachtens dit besluit uitgereikte basisdiploma met het bijbehorende boekje.

Artikel 36

De personen die de Nationale nautische verkeersdienstopleiding i.o. hebben gevolgd kunnen hun diploma inwisselen voor het krachtens dit besluit uit te reiken basisdiploma en het bijbehorende boekje «VTS-kwalificatie». Daar de door hen gevolgde opleiding reeds conform het krachtens dit besluit neergelegde leerprogramma is opgezet, behoeven degenen die in het bezit zijn van een door de Nationale nautische verkeersdienstopleiding afgegeven diploma geen herhalingscursus te volgen alvorens de regionale kwalificatie wordt verleend, zoals dit wel het geval is bij de bovenbedoelde categorie van personen. Uiteraard blijft een ieder verplicht om op grond van artikel 32 de drie-jaarlijkse herhalingsopleiding te volgen.

Artikel 37

De bevoegdheid tot het geven van verkeersinformatie dan wel verkeersaanwijzingen wordt geregeld in dit besluit. Artikel 53, eerste en tweede lid, van het Scheepvaartreglement voor het Kanaal van Gent naar Terneuzen is aan dit besluit aangepast. Een dergelijke wijziging is reeds aangebracht in artikel 1.19 van het Binnenvaartpolitiereglement, in artikel 1.19 van het Rijnvaartpolitiereglement en in artikel 35 van het Scheepvaartreglement Eemsmonding. De wijziging van dit laatste artikel zal op hetzelfde tijdstip in werking treden als dit besluit.

Ook artikel 54 van het Scheepvaartreglement Westerschelde (Stb. 1981, 260) en de artikelen 2, eerste lid, onder n, en 54 van het nog niet in werking getreden Scheepvaartreglement Westerschelde 1990 (Stb. 1992, 53), zouden wijziging behoeven, in die zin dat ook daar niet langer

de bevoegdheid tot het geven van aanwijzingen, respectievelijk verkeersaanwijzingen wordt geregeld. Beide reglementen zijn echter in zeer nauw overleg met het Koninkrijk van België tot stand gekomen. Op grond van de slotacte van Wenen van 9 juni 1815 bestaat de verplichting om voor de Westerschelde een voor België en Nederland gelijklopend scheepvaartreglement uit te geven. Aanpassing aan de systematiek van het onderhavige besluit is daardoor welhaast onmogelijk. Er is derhalve voor gekozen dit reglement niet te wijzigen. De betreffende bepalingen van de reglementen komen daarmee niet in strijd met de Scheepvaartverkeerswet: Artikel 19 bepaalt dat het stellen van regels (krachtens de hoofdstukken 2 tot en met 4) geschiedt met inachtneming van bindende verdragen en bindende besluiten van volkenrechtelijke organisaties. Hierbij kan van het bepaalde van de wet worden afgeweken indien verdragen of besluiten van volkenrechtelijke organisaties die het Koninkrijk binden daartoe nopen (artikel 23).

In de praktijk zullen de thans in de beide reglementen gebruikte formuleringen geen problemen geven. De aanwijzingen, respectievelijk verkeersaanwijzingen worden gegeven door of namens de Rijkshavenmeester Westerschelde, die door de Minister van Verkeer en Waterstaat als zodanig wordt aangewezen. Het spreekt vanzelf dat deze Rijkshavenmeester en degenen die namens hem opereren, aan de in dit besluit gestelde opleidingseisen zullen moeten voldoen.

De Minister van Verkeer en Waterstaat,
J. R. H. Maij-Weggen